

نصیحتی از الیاس (ع)

نصیحتی عمیق از الیاس - علیه السلام ..

نصیحتی عمیق از الیاس - علیه السلام -

حضرت الیاس - علیه السلام - در سیر و سیاحت خود در صحرا به یکی از سیاحان رسید، و ساعتی با هم همدم شدند. بین الیاس و سیاح، گفتگویی زیر رخ داد:
الیاس: آیا ازدواج کرده‌ای؟
سیاح: نه.

الیاس: حتماً ازدواج کن، و از تنها زندگی کردن بیرون بیا.
سیاح: بسیار خوب ولی با کدام بانویی، با چه ویژگی‌هایی ازدواج کنم.
الیاس: به تو نصیحت می‌کنم، با بانویی که دارای یکی از این چهار خصلت باشد ازدواج نکن تا دارای زندگی آرام گردی. آن چهار خصلت عبارت است از:

1. با زن «مختلعه»، یعنی زنی که بدون جهت، تقاضای جدایی از همسرش دارد.
 2. با زن «مباریه» یعنی زن خودخواه فخر فروشی که به چیزهای واهی افتخار می‌کند.
 3. با زن «عاهره» یعنی زنی که مرزهای شرم و عفت را رعایت نکرده و بی‌بند و بار است.
 4. با زن «ناشزه» یعنی زن بلند پروازی که می‌خواهد بر شوهرش چیره گردد، و اطاعت از شوهر نکند.» [1]
- راز گریهٔ جانسوز الیاس - علیه السلام -

مطابق بعضی از روایات، الیاس - علیه السلام - از زندگان است و همانند خضر - علیه السلام - زنده می‌باشد، و خداوند این زندگی ابدی را به خاطر عشق و علاقه‌اش به مناجات با خدا به او داده است، در این راستا به روایت زیر توجه کنید:
روزی عزرائیل نزد الیاس آمد تا روحش را قبض کند. الیاس به گریه افتاد. عزرائیل گفت: «آیا گریه می‌کنی، با این که به سوی پروردگارت باز می‌گردی؟»

الیاس گفت: «گریه‌ام برای مرگ نیست، بلکه برای فراق از شبهای (طولانی) زمستان و روزهای (گرم و طولانی) تابستان است که دوستان خدا این شبها را به عبادت می‌گذرانند، و در این روزها روزه می‌گیرند. و در خدمت خدا هستند و از مناجات با محبوبشان، خدا لذت می‌برند، ولی من می‌خواهم از صف آنها جدا گردم و اسیر خاک شوم.
خداوند به الیاس چنین وحی کرد: «تو را به خاطر آن که علاقه به مناجات داری و می‌خواهی در خدمت مردم باشی. تا روز قیامت مهلت دادم، تا زندگی را ادامه دهی، و از صف اولیای خدا جدا نگردی، و با آنها به مناجات و راز و نیاز، مأنوس باشی.» [2]

پی نوشتها:

[1]. المحجّة البيضاء، ج 3.

[2]. المخازن، علامه سید عباس کاشانی، ج 1، ص 286.